

The issue of journal contains:

Proceedings of the XIII Correspondence
International Scientific and Practical Conference

SCIENCE OF POST-INDUSTRIAL SOCIETY: GLOBALIZATION AND TRANSFORMATION PROCESSES

held on October 16th, 2026 by

NGO European Scientific Platform (Vinnytsia, Ukraine)
LLC International Centre Corporate Management (Vienna, Austria)

Nº 77
OCTOBER, 2026

ISSN 2710-3056

INTERNATIONAL SCIENTIFIC JOURNAL

GRAIL OF SCIENCE

№ **77** (October 2026)

with the proceedings of the:

XIII Correspondence International
Scientific and Practical Conference

**SCIENCE OF POST-INDUSTRIAL
SOCIETY: GLOBALIZATION AND
TRANSFORMATION PROCESSES**

held on October 16th, 2026 by

NGO European Scientific Platform
(Vinnytsia, Ukraine)

LLC International Centre Corporative
Management (Vienna, Austria)

МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

ГРААЛЬ НАУКИ

№ **77** (жовтень, 2026)

за матеріалами:

XIII Міжнародної науково-
практичної конференції

**SCIENCE OF POST-INDUSTRIAL
SOCIETY: GLOBALIZATION AND
TRANSFORMATION PROCESSES**

що проводилася 16.10.2026

ГО «Європейська наукова
платформа» (Вінниця, Україна)

ТОВ «International Centre Corporative
Management» (Відень, Австрія)

Вінниця – Відень, 2026

ГРААЛЬ НАУКИ : міжнар. наук. журнал. – Вінниця : ГО «Європейська наукова платформа»; НУ «Інститут науково-технічної інтеграції та співпраці», 2026. – No 77. – 358 с.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, усіх, хто прагне отримати ґрунтовні знання теоретичного і прикладного характеру.

**Рекомендовано до видання Вченою Радою Наукової установи
«Інститут науково-технічної інтеграції та співпраці». Протокол № 37 від 15.10.2026.**

Головний редактор: Танасійчук Альона Миколаївна, д-р. екон. наук, доцент (Україна)
Заступник головного редактора: Ємельянов Олександр Юрійович, д-р. екон. наук, професор (Україна)
Голова оргкомітету конференції: Голденблат Марія (Україна)
Заступник голови оргкомітету конференції: Рейчел Апаро (Австрійська Республіка)
Відповідальний секретар: Рабей Настасія Романівна (Україна)

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Онiкiенко Сергiй Володимирович - д-р. екон. наук, професор (Україна); **Ясишена Валентина Валеріївна** - д-р. екон. наук, професор (Україна); **Грень Лариса Миколаївна** - д-р. наук з держ. управління, професор (Україна); **Хатуна Табагарі** - д-р. екон. наук, професор (Сакартвело); **Мухаббат Хакімова** - д-р. пед. наук, професор (Республіка Узбекистан); **Цахонгір Шатураєв** - канд. екон. наук, доцент (Республіка Узбекистан); **Поливана Людмила Анатоліївна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Маслій Олександра Анатоліївна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Москвічова Олена Сергіївна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Гавриленко Наталія Вікторівна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Яцик Мар'яна Романівна** - канд. пед. наук, доцент (Україна).

НАУКОВІ КОНСУЛЬТАНТИ:

Квасницька Раїса Степанівна - д-р. екон. наук, професор (Україна); **Заднепровська Ганна Ігорівна** - канд. екон. наук (Україна); **Занора Володимир Олександрович** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Маркович Ірина Богданівна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Яковенко Роман Валерійович** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Гевчук Анна Вікторівна** - д-р. екон. наук, професор (Україна); **Євтушенко Наталія Миколаївна** - канд. екон. наук, доцент (Україна); **Михайлишин Лілія Іванівна** - д-р. екон. наук, професор (Україна); **Тамар Макасарашвілі** - д-р. екон. наук, професор (Грузія); **Мерабі Ванішвілі** - д-р. екон. наук, професор (Грузія); **Тімчев Марко** - д-р. екон. наук, доцент (Республіка Болгарія); **Михаліцька Наталія Ярославівна** - канд. наук з держ. управління, доцент (Україна); **Ткаченко Павло Ігорович** - аспірант (Україна); **Купріянова Дарина Сергіївна** - практикуючий юрист (Польща); **Губаль Галина Миколаївна** - канд. фіз.-мат. наук, доцент (Україна); **Козуб Галина Олександрівна** - канд. техн. наук, доцент (Україна); **Козьма Антон Антонович** - канд. хім. наук (Україна); **Морозова Тетяна Василівна** - канд. біол. наук, доцент (Україна); **Купріянова Лариса Сергіївна** - канд. мед. наук, доцент (Україна); **Лисенко Дмитро Андрійович** - канд. мед. наук, доцент (Україна); **Цубанова Наталя Анатоліївна** - д-р. фарм. наук., професор (Україна); **Олійник Світлана Валентинівна** - канд. фарм. наук, доцент (Україна); **Полежаєв Юрій Григорович** - канд. наук із соц. ком., доцент (Україна); **Куліченко Алла Костянтинівна** - д-р. пед. наук, доцент (Україна); **Фурман Тарас Юрійович** - канд. пед. наук, доцент (Україна); **Бажан Станіслав Миколайович** - д-р. філософії (Україна); **Ямполь Юрій Віталійович** - аспірант (Україна); **Антипова Жанна Ігорівна** - старший викладач (Україна); **Корбозерова Ніна Миколаївна** - д-р. філол. наук, професор (Україна); **Ковальська Наталя Аркадіївна** - канд. філол. наук, доцент (Україна); **Присяжнюк Оксана Ярославівна** - канд. філол. наук, доцент (Україна); **Мелех Галина Богданівна** - канд. філол. наук, доцент (Україна); **Корнус Анатолій Олександрович** - канд. геогр. наук, доцент (Україна); **Фомін Андрій Володимирович** - канд. іст. наук, доцент (Україна); **Рубан Микола Юрійович** - д-р. філос. з іст. та археології (Україна); **Гірна Наталія Мирославівна** - канд. іст. наук, доцент (Україна); **Устінова Ірина Ігорівна** - д-р. арх., професор (Україна); **Катерина Діденко** - канд. арх. (Україна); **Воскобойнікова Юлія Василівна** - д-р. мист. (Україна); **Крипчук Микола Володимирович** - канд. мист., професор (Україна); **Лугова Тетяна Анатоліївна** - канд. мист., доцент (Україна)

Верстальник: Білоус Тетяна (Україна). **Дизайнер:** Казьміна Надія (Україна). **Коректор:** Дудник Григорій (Україна).

«Грааль науки» є офіційно зареєстрованим мультидисциплінарним науковим виданням з міжнародною сферою поширення, що підтримує політику відкритого доступу. **Ідентифікатор медіа R30-02704** (рішення № 430 від 22.02.2024 Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення).

«Грааль науки» індексується в міжнародних реферативних та наукометричних базах даних:

Index Copernicus Journals Master List; «Наукова періодика України» (Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського НАН України); Національний репозитарій академічних текстів; Google Scholar; WorldCat; Open Ukrainian Citation Index; CrossRef; Mendeley; Scite; Semantic Scholar; Scilit; OpenAIRE, PubPeer.

Конференція зареєстрована УкрІНТЕІ (Посвідчення № 101 від 26.01.2026) та сертифікована Euro Science Certification Group (Сертифікат № 23349 від 24.08.2026).

За точність викладених фактів та правильність цитування відповідальність несе автор.

РОЗДІЛ XIX. МУЗИЧНЕ ТА ПЕРФОРМАТИВНЕ МИСТЕЦТВО

СТАТТІ

СУЧАСНИЙ ФАКУЛЬТЕТСЬКИЙ ГІМН: МУЗИЧНО-СТИЛЬОВІ
ОСОБЛИВОСТІ ТА СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ
Кириленко Я.О., Єліна А.С., Венгерак А.В. 251

РОЗДІЛ XX. АГРОІНЖЕНЕРІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ АГРОВИРОБНИЦТВА

СТАТТІ

АВТОНОМНА СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ПАСІЧНИХ ГОСПОДАРСТВ
SMART BEE НА ОСНОВІ GSM-ТЕЛЕМЕТРІЇ
Хамула О.Г., Якимець М.В., Нікітін В.О. 260

РОЗДІЛ XXI. ПСИХОЛОГІЯ, ПСИХІАТРІЯ ТА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я

СТАТТІ

МАНІПУЛЯЦІЇ В ДІЛОВОМУ СПІЛКУВАННІ: ЯК РОЗПІЗНАТИ І
ПРОТИДІЯТИ
Кернас А.В., Бітлян Д. 269

РОЗДІЛ XXII. ПРИРОДНИЧІ, ГЕОГРАФІЧНІ ТА ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

СТАТТІ

ПОНЯТТЯ ТОЧКОВОГО АНСАМБЛЮ У ПРАЦІ Г. О. ГРУЗИНЦЕВА
«ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ МНОЖИН»
Вакарчук М.Б. 273

ФУНКЦІЇ, ЗАДАНІ НА МНОЖИНІ НАТУРАЛЬНИХ ЧИСЕЛ, ЯКІ ПОВ'ЯЗАНІ
З АРИФМЕТИЧНОЮ ПРИРОДОЮ ЧИСЕЛ
Левицький Я.В., Марченко Д.Л. 277

ЯК ЗВІЛЬНИТИСЬ ВІД ІРРАЦІОНАЛЬНОСТІ В ЗНАМЕННИКУ ДРОБУ?
Левицький Я.В. 286

DOI 10.36074/grail-of-science.16.10.2026.028

СУЧАСНИЙ ФАКУЛЬТЕТСЬКИЙ ГІМН: МУЗИЧНО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ ТА СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ

Кириленко Яна Олексіївна

кандидат мистецтвознавства, доцент,
заступник декана з наукової та міжнародної діяльності,
доцент кафедри академічного та естрадного вокалу
Факультету музичного мистецтва і хореографії
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Україна

Еліна Анна Сергіївна

старший викладач кафедри хореографії
Факультету музичного мистецтва і хореографії
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Україна

Венгерак Анастасія Валеріївна

викладач кафедри академічного та естрадного вокалу
Факультету музичного мистецтва і хореографії
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Україна

Анотація. Досліджено факультетський гімн як жанр, що в сучасному мистецькому середовищі виходить за межі усталеного церемоніального формату й набуває рис сценічного твору. Мета статті – простежити це оновлення на прикладі гімну Факультету музичного мистецтва і хореографії Київського столичного університету імені Бориса Грінченка «Величний світ» крізь його музично-стильове та сценічне прочитання. Застосовано жанровий, музично-стильовий і виконавський аналіз, доповнений розбором сценічної постановки. Розглянуто авторське музичне рішення твору, вокально-ансамблеве аранжування та хореографічну концепцію, взаємодія яких надає гімну ознак динамічної концертно-сценічної композиції. Установлено, що поєднання традиційної жанрової основи із сучасною музичною мовою та пластично-просторовим рішенням розширює його художні можливості. Доведено, що оновлення жанру не руйнує його символічно-репрезентативної природи, а відкриває нові можливості художнього представлення мистецького середовища Факультету.

Ключові слова: факультетський гімн, вокально-ансамблеве мистецтво, пісенно-естрадна стилістика, вокальне аранжування, хореографія, пластичне втілення, сценічний простір, концертно-сценічна форма.

Постановка проблеми. У сучасному музично-культурному просторі жанр гімну зберігає своє символічно-репрезентативне значення, водночас набуваючи нових форм художньо-сценічної інтерпретації. Поряд із державними

та духовними гімнами дедалі помітніше місце посідають гімни закладів вищої освіти та їхніх структурних підрозділів, у яких традиційна урочистість поєднуються з актуальними музичними тенденціями та новітніми виконавськими рішеннями.

Державний, духовний та університетський гімни, зберігаючи спільну символічно-репрезентативну основу жанру, реалізують її в різних функціональних і виконавських контекстах. Якщо державний і духовний гімни тяжіють до усталеного церемоніального способу виконання, університетський, а особливо факультетський гімн мистецького спрямування, виявляє більшу відкритість до сучасних музичних і сценічних форм. У ньому жанрова традиція переосмислюється засобами сучасної музичної мови, вокально-ансамблевого аранжування та сценічно-хореографічної постановки. Гімн Факультету музичного мистецтва і хореографії цілеспрямовано інтегрує традиційні функції жанру з культурно-творчим посилом структурного підрозділу. Дослідження такої взаємодії визначає актуальність статті.

Аналіз досліджень та публікацій. Наукове осмислення гімну здійснюється в музикознавчому, культурологічному, соціокультурному та лінгвістичному напрямках. В українському науковому просторі О. Астапова-Вязьміна [1] розглядає національний гімн як символічний конструкт, пов'язаний із формуванням простору національної ідентичності. Жанрово-дискурсивні характеристики національного гімну досліджують А. Приходько та Л. Павленко [5], акцентуючи увагу на його текстовій організації та комунікативній природі. Безпосередньо музикознавчий ракурс представлений у праці С. Макієнка [4], присвяченій композиторським інтерпретаціям Державного Гімну України та інтонаційним, жанрово-стильовим трансформаціям музичного першоджерела.

У зарубіжних дослідженнях проблематика гімну представлена ширшим колом підходів. К. Абріл [7] розглядає функції, виконавські норми та варіативність звучання гімну в соціокультурному й освітньому середовищі. Окремий напрям становлять дослідження університетських гімнів. М. Ваньяма та В. Шитанді [10] на прикладі гімну Університету Кабарак аналізують передумови його створення, композиційні принципи, організацію поетичного тексту, стильові характеристики та виконавську практику. М. Айоола [9], дослідивши тексти десяти університетських гімнів Нігерії, визначає університетський гімн як специфічний жанровий різновид та виокремлює його обов'язкові й факультативні структурно-сміслові компоненти. В. Алабі [8], зі свого боку, зосереджується на стилістичній організації текстів університетських гімнів, зокрема функціях лексичної та фонологічної повторності.

У проаналізованих працях спеціального висвітлення не набуло питання музично-стильової специфіки сучасного факультетського гімну в єдності його композиційних, вокально-ансамблевих і сценічно-виконавських характеристик.

Мета та методи дослідження. Мета статті – виявити особливості трансформації жанрової моделі гімну в сучасному мистецькому середовищі на прикладі факультетського гімну «Величний світ», охарактеризувавши його музичну мову, вокально-ансамблеві та сценічно-хореографічні засоби втілення. Наукова новизна полягає у комплексному осмисленні факультетського гімну як

сучасного різновиду жанру в єдності музичного та виконавсько-сценічного аспектів.

Методологія дослідження ґрунтується на жанровому, музично-стильовому та виконавському аналізі, що дають змогу визначити особливості музичної й вокально-ансамблевої структури факультетського гімну, а також аналізі сценічної постановки для характеристики його хореографічного рішення та організації сценічного простору. Авторський досвід створення та виконання гімну залучено як додатковий матеріал.

Виклад основного матеріалу. Створення гімну Факультету музичного мистецтва і хореографії Київського столичного університету імені Бориса Грінченка було зумовлене прагненням сформулювати музичний символ академічної спільноти, здатний репрезентувати її творчі цінності, професійні орієнтири та ідею єдності. Концепція твору передбачала поєднання традиційних ознак жанру гімну із сучасними засобами музичної виразності, що дало можливість створити художній образ, співзвучний актуальному культурному простору. Важливими орієнтирами від початку стали самобутність твору, його безсумнівна належність до Університету та здатність передати характер саме мистецького факультету – середовища, у якому поєднуються різні напрями творчості, професійність, відкритість до нового й спільна відповідальність за результат.

Гімн «Величний світ» є результатом колективної творчої роботи, у якій авторський задум набув послідовного музичного, вокально-ансамблевого та сценічного втілення. Авторкою музики й поетичного тексту є Анастасія Гузь; ідея створення та вокально-ансамблеве аранжування належить Яни Кириленко; інструментальну версію пісні створив Віталій Баклунов; сценічну концепцію твору доповнено танцювальною постановкою, значну частину пластичного матеріалу якої створили здобувачі-хореографи. Постановочно-репетиційну роботу координувала Анна Єліна. Хореографічна складова надала гімну динаміки й видовищності, розширила його виконавський простір та привнесла елементи сучасного шоу [6].

Від початку гімн замислювався не як формальний атрибут урочистої події, а як твір, що має бути впізнаваним і близьким тим, хто його виконує та слухає. Саме тому пошук музичної мови відбувався між двома полюсами: з одного боку – піднесеність, масштабність, святковість, традиційно пов'язані з жанром гімну, з іншого – ритмічна активність, легкість фактури та естрадна манера звучання, природні для сучасного молодіжного мистецького середовища. Таке співвідношення традиції й сучасності стало наскрізним принципом композиції «Величний світ» і визначило не лише її музичну стилістику, а й поетичний текст, вокально-ансамблеве аранжування та сценічне бачення.

Музично-стильовий задум сформувався навколо ідеї поєднання гімнічної урочистості зі шлягерністю, без тяжіння до архаїчної монументальності. Піднесений імпульс закладено вже у вступі, де фанфарний характер створює відчуття початку значущої події. Водночас фанфарність реалізовано не традиційною групою духових інструментів, а тембровими можливостями клавішних, що одразу переводить звичний жанровий знак у сучаснішу звукову площину. Яскравий біт, акцентуація слабкої долі у приспіві, а згодом поява

гітарного супроводу роблять ритмічний рух пружним і динамічним. На противагу цьому звучання струнних, зокрема скрипок, додає широти й святковості. У результаті інструментальне аранжування не руйнує урочистої природи гімну, а переосмислює її засобами популярної музики.

Поетичний текст створювався поетапно й безпосередньо підпорядковувався загальній концепції твору. Його смисловим центром став образ самого Факультету – багатопрофільного, творчого, відкритого до співпраці. Ідея єдності різних мистецьких напрямів отримала просте й водночас містке вербальне втілення у рядках «у нас є танець, слово, сила, із нами можна лиш рости». Послідовне називання різних складових поступово складається в образ спільноти, де відмінність професійних напрямів не роз'єднує, а, навпаки, створює внутрішню багатогранність.

Не менш важливою для авторського задуму була думка про те, що Факультет – це передусім люди. Звідси рядки «цей час зібрав найкращих із людей» і «збудуєм творчу Україну – я і ти», у яких інституційний образ набуває особистісного виміру, а текст звертається до конкретного учасника спільноти й включає його у колективну співтворчість. Займенникова формула «я і ти» робить цю ідею особливо виразною.

Самобутність тексту посилюють маркери, що безпосередньо пов'язують гімн із Київським столичним університетом імені Бориса Грінченка. Уже на початку звучать образи «обійми Києва у нім» та «Грінченків Університет». Вони локалізують художній простір твору, надають йому конкретного адресата й водночас створюють емоційний зв'язок із містом. Такі словесні знаки важливі саме для факультетського гімну: вони не дозволяють текстові перетворитися на універсальну урочисту пісню, яку можна було б механічно перенести в інше освітнє середовище.

Окремою змістовою лінією стало відображення концепції лідерства-служіння, пов'язаної з ціннісними орієнтирами Університету, що передбачає розвиток лідерських якостей, взаємодію задля спільного успіху та служіння спільній справі [2]. У рядку «усім відомо, хто ти – лідер раз і назавжди» поняття лідерства подається як характеристика особистості, здатної брати на себе відповідальність і діяти на користь спільноти. У контексті гімну цей образ природно продовжує попередню думку про роль людини у формуванні майбутнього й надає текстові не лише репрезентативного, а й мотиваційного спрямування.

Ще один смисловий пласт пов'язаний із поєднанням досвіду та руху вперед. Рядок «Грінченків університет веде свої могутні стіни вперед» побудований на виразному образному зіставленні: «могутні стіни» асоціюються зі сталістю, традицією, накопиченим досвідом, тоді як спрямованість «вперед» переводить цей образ у площину розвитку. Слово «тренд» у фразі «мистецтва час, час перемог – це тренд» свідомо вводить до тексту лексику сучасного комунікативного середовища. Такий прийом дещо послаблює офіційну дистанцію, робить висловлювання живішим і ближчим до студентської аудиторії, не позбавляючи його загального піднесеного настрою.

Поетична організація тісно пов'язана з музичним фразуванням. Твір має куплетну форму: кожен куплет поділяється на дві строфи, приспів утворює

окремий завершений блок. Кількість складів у рядках не є механічно однаковою; їх ритмічна організація підпорядкована логіці словесного наголосу, смисловим акцентам і природності вокальної фрази. Завдяки цьому текст не сприймається як попередньо задана віршова схема, на яку накладено музику: словесний і музичний компоненти розвиваються у взаємодії, а ключові слова отримують додаткове інтонаційне підкреслення.

Музична форма «Величного світу», представлена у вокально-ансамблевій партитурі твору [3, с. 172-174], зберігає зрозумілу пісенну логіку, важливу для композиції, розрахованої на багаторазове виконання й запам'ятовування. Тональність до мажор (C-dur) обрана не випадково. Вона відповідає світлому, відкритому й урочистому характеру композиції та є практично зручною для колективного співу. Така функціональність принципова: факультетський гімн має існувати не лише як концертний номер професійного ансамблю, а й як твір, до виконання якого за відповідних обставин може долучатися ширше коло учасників факультетської спільноти. Вокальний діапазон у межах децими також підтримує баланс між мелодичною виразністю та доступністю.

Фактура композиції змішана й вибудовується на чергуванні сольного, акордового та унісонного викладу. Перший куплет розпочинається сольним висловлюванням, яке ансамбль підтримує акордовими підголосками; у першому куплеті переважає гомофонно-гармонічний тип фактури. У приспівках акордове багатоголосся поєднується з унісоном, а другий куплет значною мірою розгортається в однозвучному викладі. Така зміна фактури має не лише звуковий, а й смисловий ефект. Якщо сольна лінія персоніфікує висловлювання, то унісон концентрує його й переводить у площину спільної декларації. Особливо переконливо це працює у фрагментах, де текст безпосередньо пов'язаний з єдністю, упевненістю та рухом до спільної мети.

Гармонічна мова спирається на функціонально зрозумілі послідовності, характерні для пісенної стилістики, однак не обмежується елементарною тризвуковою вертикаллю. Використання Cmaj7, Am7, G9 та інших акордів із додатковими тонами насичує гармонічну палітру й надає звучанню сучаснішого відтінку, не порушуючи тональної ясності. Показовою є поява гармонічної субдомінанти Fm7(+6) у контексті до мажору. Її мінорне забарвлення створює короткочасне загострення, додає внутрішнього руху й допомагає уникнути гармонічної одноманітності. Саме в таких деталях виявляється загальний принцип композиції: традиційна основа залишається легко впізнаваною, але всередині неї з'являються засоби, характерні для сучасної естрадної гармонії.

Важливу роль у формуванні характеру твору відіграє темп $\text{♩} = 150$. Він надає музиці енергії, не дозволяє урочистості перетворитися на статичність і підтримує відчуття спрямованого руху. У поєднанні з рядками «веде свої могутні стіни вперед», «в майбутнє поряд з нею йди» ця темпова активність набуває образного змісту: рух стає не лише метроритмічною властивістю, а частиною художньої ідеї. Водночас вокальна лінія залишається достатньо виразною, а текст розбірливим, тому швидкий темп не руйнує репрезентативної функції гімну.

Динамічний план композиції не будується на різких контрастах. Переважає *mezzo-forte*, що забезпечує насичене, впевнене звучання без надмірного форсування. Для гімну така відносна динамічна стабільність є

доречною, бо драматургія спрямована не на конфлікт протилежних станів, а на поступове утвердження спільного висловлювання. Відчуття масштабності виникає тут не завдяки постійному нарощуванню гучності, а через поєднання щільності ансамблевого звучання, ритмічної енергії, повторності приспіву та тембрового розширення аранжування.

Сучасний характер особливо виразно проявляється в інструментальному аранжуванні. Фанфарний жест вступу задає жанрову рамку, проте подальший розвиток поступово відходить від очікуваної церемоніальної моделі. Акцентуація слабкої долі у приспіві зміщує ритмічний фокус і надає музиці більшої пружності. Струнні підтримують відчуття широти й святковості, тоді як гітарний супровід у другій частині, побудований на ритмічному акордовому русі, наближає фактуру до популярної музики. У такий спосіб традиційні асоціації не відкидаються, а вступають у діалог із сучасною звуковою мовою.

Вокально-ансамблеве рішення продовжує цей принцип. Партитура передбачає поєднання сольного та колективного звучання, а отже вимагає від виконавців здатності швидко змінювати функцію від індивідуального висловлювання до ансамблевого злиття. Особливими завданнями стають точність строю, темброва узгодженість в унісонних фрагментах, баланс між партіями, чітка дикція та збереження енергійної естрадної манери. Септакорди та їх обернення утворюють секундові співвідношення між голосами, тому зовні легке й природне звучання потребує достатньо високої вокальної підготовки та уважного інтонаційного контролю.

Показовим результатом репетиційного пошуку стало темброве вирішення ансамблевих підголосків на складі «да». Їх виконання передбачає м'яку атаку, субтон і повітряне звукоутворення, завдяки чому акордові вертикалі не конкурують із солісткою, а створюють для неї легку підтримку. У цьому епізоді гармонічна функція невіддільна від тембрової: важливим стає не лише те, який акорд звучить, а й якою якістю звуку він забарвлений. *Legato* та *non legato* поєднуються з виразною артикуляцією; середня теситура дає змогу зберігати стабільність і насиченість звучання, а грудне резонування в розмовній позиції наближає вокальну подачу до сучасної естрадної манери.

Кульмінаційний розвиток пов'язаний із завершальною частиною твору. Після повторів приспіву з'являється імпровізація солістки, яка розширює звуковий простір і виводить композицію за межі суто текстового висловлювання. На вищих нотах використовується мікстове звукоутворення, що дає змогу посилити кульмінацію без надмірної вокальної напруги. Такий фінал важливий драматургічно, адже після колективного утвердження основної ідеї сольний голос ніби підсумовує емоційний рух композиції, залишаючи відчуття завершеності й водночас відкритого піднесення.

Таким чином, у музичній організації «Величного світу» традиційні ознаки гімну – урочистість, піднесеність, ясність форми, колективний характер висловлювання – проходять крізь сучасну пісенно-естрадну стилістику, зберігають жанровість і водночас звучать природно в середовищі Факультету, професійно пов'язаного з музикою, вокалом і хореографією.

Логічним продовженням музичного задуму стало сценічне втілення гімну. Від самого початку постановка не обмежувалася моделлю, за якої вокальний колектив статично виконує урочистий твір зі сцени. Оскільки одна з провідних

ідей композиції – єдність різних мистецьких напрямів, до вокальної складової було залучено хореографічну дію. Це дало змогу перенести закладений у тексті та музиці принцип об'єднання у видимий простір і зробити його частиною сценічної драматургії. Створення хореографічного образу на основі зазначеного жанру стало новаторським баченням даної специфіки.

Додавши до виконання композиції хореографічну дію, сценічна форма набула насиченого окрасу. Окрім масштабування даної постановки та трансляції змісту гімну, додатково, через інструмент руху, можна визначити важливі аспекти: 1) вдосконалення координації, дихальної системи та виконавської майстерності артиста-вокаліста, під час виконання ними рухів приспіву; 2) розвиток постановочних навичок студента-хореографа, адже значну частину лексики створено саме здобувачами; 3) формування ансамблевості та відчуття групової виконавської діяльності через відпрацювання синхронних хореографічних елементів; 3) використання жестів як пластичної інтерпретації слів пісні, що формують візуальне доповнення; 4) інтерактивна взаємодія з аудиторією завдяки атмосфері, створеній у сценічному просторі та наближенню артистів-танцівників до глядача в залі; 5) загальний фреймінг композиції засобами світлового рішення та рівності простору.

Танцювальне рішення продовжує смислові імпульси композиції пластичними засобами: окремі рухи відгукується на образи поетичного тексту; інші – на ритмічну енергію та піднесений характер музики. Пластика при цьому не витісняє вокальний компонент, а розширює його виражальний простір. Хореографічна складова впливає і на виконавську поведінку вокалістів: рухи потребують координації, відчуття спільного пульсу та вміння зберігати вокальну стабільність у сценічній дії. Для танцівників робота з гімном передбачає точне відчуття музичної форми, фразування й змістових акцентів.

Особливе значення у постановці отримала робота з простором. Вокалісти розташовуються на сцені, а хореографи з'являються між рядами глядацької зали, завдяки чому умовна межа між сценою та аудиторією нівелюється, що наближає глядача до спільного емоційного поля. Для факультетського гімну такий прийом є органічним, адже адресатом композиції виступає не абстрактна публіка, а спільнота, частина якої безпосередньо присутня у залі.

Сценічні побудови, синхронність рухів співаків і танцівників, рівність простору та світлове оформлення створюють цілісну візуальну рамку композиції. У цій системі рух виконує кілька функцій: акцентує окремі смисли тексту, підтримує музичний ритм, увиразнює кульмінаційні моменти й водночас демонструє взаємодію двох профільних мистецьких напрямів Факультету. Важливим є й залучення здобувачів до створення частини хореографічної лексики, що переводить постановку з площини готового репрезентативного продукту у простір спільної творчої роботи.

У такому форматі «Величний світ» поєднує символічно-репрезентативну природу гімну з ознаками концертно-сценічного твору, де музика, ансамблевий спів, сольне висловлювання, хореографія та просторове рішення взаємодіють у межах єдиного задуму.

Висновки та пропозиції. Отже, «Величний світ» демонструє можливість оновлення жанрової моделі факультетського гімну без втрати її визначальних

ознак. Урочистість і колективність органічно поєднані в ньому із сучасною пісенно-естрадною стилістикою, фактурно насиченим вокальним аранжуванням, символічним текстом із конкретними університетськими маркерами та сценічно-просторовою динамікою. Таке прочитання гімну розширює межі жанру й перетворює його на живу мистецьку форму самопрезентації Факультету. Перспективу подальших досліджень убачаємо у вивченні сучасних українських університетських і факультетських гімнів у порівняльному музикознавчому та виконавському аспектах.

Список використаних джерел:

- [1] Астапова-Вязьміна, О. І. (2023). Національний гімн як конструкт ментального простору національної ідентичності. *Epistemological Studies in Philosophy, Social and Political Sciences*, 6(1), 3–13. <https://doi.org/10.15421/342301>
- [2] Київський столичний університет імені Бориса Грінченка. (n.d.). *Місія, візія та цінності*. <https://kubg.edu.ua/prouniversitet/vizytivka/viziia-misiia-i-tsinnosti.html>
- [3] Кириленко, Я. О., & Гузь, А. В. (2025). *Теорія та практика аранжування для вокального ансамблю а cappella: навчальний посібник*. Київський столичний університет імені Бориса Грінченка. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/53361/?utm_source=chatgpt.com
- [4] Макієнко, С. В. (2023). Композиторська інтерпретація Державного гімну України в творах українських композиторів. *Українське музикознавство*, 49, 112–121. <https://doi.org/10.31318/0130-5298.2023.49.298988>
- [5] Приходько, А. М., & Павленко, Л. В. (2026). Тексто́тип «Національний гімн» як дискурсивний жанр. *Нова філологія*, 101, 196–203. <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2026-101-25>
- [6] Факультет музичного мистецтва і хореографії. (2026, 1 червня). *Гімн факультету* [Відео]. YouTube. <https://youtu.be/LlcaxVvPD-8>
- [7] Abril, C. R. (2007). Functions of a national anthem in society and education: A sociocultural perspective. *Bulletin of the Council for Research in Music Education*, 172, 69–87.
- [8] Alabi, V. T. (2020). A stylistic analysis of the anthems of five Nigerian universities. *Marang: Journal of Language and Literature*, 33, 152–166.
- [9] Ayoola, M. O. (2022). Generic structure analysis of anthems of selected universities in Nigeria: A genre based approach. *European Journal of Language and Culture Studies*, 1(5), 33–41. <https://doi.org/10.24018/ejlang.2022.1.5.26>
- [10] Wanyama, M. N., & Shitandi, W. O. (2023). Composition of anthems: Lessons from Kabarak University anthem creation and experience. *African Musicology Online*, 12(1), 27–46. <https://doi.org/10.58721/amo.v12i1.225>

FEATURES AND STAGE INTERPRETATION THE CONTEMPORARY FACULTY ANTHEM: MUSICAL AND STYLISTIC FEATURES, STAGE PERFORMANCE

Yana Kyrylenko

PhD in Arts, Associate Professor,
Deputy Dean for Research and International Activities,
Associate Professor at the Department of Academic and Pop Vocal,
Faculty of Musical Art and Choreography
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ukraine

Anna Yelina

Senior lecturer at the Department of Choreography,
Faculty of Musical Art and Choreography
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ukraine

Anastasiia Venherak

lecturer at the Department of Academic and Pop Vocal,
Faculty of Musical Art and Choreography
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ukraine

Summary. *This study examines the faculty anthem as a genre that, in the contemporary artistic environment, extends beyond the established ceremonial format and acquires the features of a stage work. The purpose of the article is to trace this transformation by examining the musical-stylistic and stage interpretation of Velychnyi Svit (Majestic World), the anthem of the Faculty of Musical Art and Choreography at Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University. The study employs genre, musical-stylistic, and performance analysis, complemented by an analysis of the stage production. The musical conception of the work, its vocal-ensemble arrangement, and choreographic concept are examined, with their interaction shaping the anthem as a dynamic concert-stage work. It is established that combining a traditional genre framework with contemporary musical language, choreography and spatial solutions expands the artistic potential of the work. It is demonstrated that the renewal of the genre does not undermine its symbolic and representative nature but opens up new possibilities for the artistic representation of the Faculty's creative environment.*

Keywords: *faculty anthem; vocal ensemble performance; popular music style; vocal arrangement; choreography; movement expression; stage space; concert-stage format.*